

PARLAMENT PER LA RADIO

Catalans :

Avui, amb motiu de l'estada a la nostra ciutat, dels intel·lectuals que han participat al segon Congrés Internacional d'escriptors, convocat per l'Aliança d'Intelectuals per a la defensa de Cultura, el nostre Gran Teatre del Liceu, Teatre Nacional de Catalunya, obrirà les seves portes per a celebrar-hi una sessió d'art a honor dels il·lustres hostes.

Per èsser jo precisament el qui ve a parlar-vos del Liceu en aquest moment que el Teatre obra llurs portes, vui patentitzar-vos que no vinc a fer una reclame, que ni en aquesta ni en cap altre - ocasió faria; vinc en el precís moment en que el Teatre ja te cedi-des totes les places i per tant cal remarcar que no ens mena cap interés d'ordre material.

Tots aquells que viuen d'aprop les glories i vicisituds del magnific temple de l'art, d'aquesta institució, per que avui el - Gran Teatre del Liceu ja es una institució del poble, saben abastament el per que jo ocupo el lloc de Conservador del Liceu. Com a representant d'aquell moviment de dignificació recollit i canalitzat per l'Ateneu Enciclopèdic Popular; jo m'he trobat en totes les ho - res de joia i de tristesa al costat del Teatre: vinc doncs avui a - parlar-vos del Liceu per que va a viure el Teatre una de les seves grans nits. Abans d'iniciar-se la subversió militar, va tenir lloc el que podriem dir-ne la presa de possessió pel poble, del Teatre; em refereixo a la nit del 13 de setembre del 1936 en que Pau Casals al davant de la seva orquestra, donava el primer concert dins la nova etapa de la vida que Catalunya tot just encetaba; aquella nit, - ~~establia~~ s'aconseguia el primer graó de victòria per l'assoli - ment d'un noble desitg de la moltitud de participar sense trava de cap mena a la comunió espiritual de l'art generosament ofrenat pel seu maxim artista; jo recordo i ho tinc gravat al meu cervell els moments d'inesplorable emoció que varen produir-se al contacte de l'autentic poble amb l'art mes sublim i que mes profundament conno

a tot aquell que no te la propia sensibilitat estrafeta. Recordo el magnific espectacle que oferia l'ampla i sumptuosa sala del Liceu atepida d'una moltitud biaganada, tota ella però , abrandada d'entusiasme vivificada de grans realitzacions artistiques. Jo en mirava aquell ~~moment~~ gran moment amb una intima satisfacció d'haver-lo presentit i amb mes fonda satisfacció d'haver-ho presenciat en realitat concreta.

I avui, després de prop d'una any de tragedia, el Liceu tornará a ésser el Liceu de les nits de gloria i ho serà mes, si la gloria es pot ~~superar~~ superar, per que en el moment mes intensament dramatic del nostre viure, oferirem als representants mundials de l'intellectualitat que te viscut junt al dolor del poble, moments de veritable intensitat calpidora, una manifestació propia del poble culte i civilitzat.

En retornar als propis paisos, aquesta valors que han vingut a treballar en defensa dels mes preuats conceptes dels homes lliures, portaran gravat al seu cor, ~~una~~ ultra el record doloros de la cruesa de la nostra lluita, el record d'un poble fort que el dolor el sublimitza amb l'art.

Catalans : tots aquells de vosaltres que avui resteu sense poder assistir al Liceu, en l'intimitat de la vostra llar estigueu - amatents de l'emissió radiada i per ella espiritualment us sentireu tant aprop dels nostres hostes, que el vostre cas bategará al mateix ritme i d'aquesta manera viureu hores de superació inesborrables.

I pel futur, ja sabeu com aquest Teatre us promet la possibilitat d'aquella guspira de formar entre les rengleres dels qui l'estimen i el fruixen.